စာရေးသူ၏တင်ပြချက်

၁၉၇၆–ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီ(၈)ရက်နေ့၊ ပီကင်းစံတော်ချိန် ၉–နာရီ၊ ၅၇–မိနစ်အချိန်တွင် ချိုအင်လိုင်းကွယ်လွန်ခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ ချိုမှာ(၁၉၇၂)ခုနှစ်မှစ၍ ကင်ဆာရောဂါကို စတင် ခံစားခဲ့ရသည်။ ရောဂါဆိုးကြီးကို သူကျော်လွှားနိုင်မည်မဟုတ်ကြောင်း ချိုကိုယ်တိုင် ကောင်းကောင်းသိခဲ့သည်။ သေမင်းကို ရဲရဲရင့်ရင့်စောင့်ဆိုင်းရင်း တရုတ်ပြည်သူ့အစိုးရနှင့် တည်ဆောက်ရာတွင် သူပါဝင်ခဲ့သည့်ပါတီအတွက် အလုပ်အကျွေး ပြုသွားခဲ့သည်။ အာဇာနည် ပြည်သူ့သားကောင်းပီသစွာ သေခြင်းတရားကို လျစ်လျူရှုနိုင်ခဲ့သည်။

ချိုသေဆုံးကြောင်း သတင်းကြားရချိန်၌ ချို၏အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ရေးလက်စဖြစ်သည်။ ချို ကင်ဆာရောဂါကို အပြင်းအထန် ခံစားရလျက်ရှိကြောင်းကို ကြားထားခဲ့ရသော်လည်း ချို တကယ်ကွယ်လွန်ပြီဟု ကြားရသောအခါ ရင်ထဲ၌ အကြီးမားဆုံးသော ဆုံးရှုံးမှုကြီးတစ်ရပ်ကို ခံစားလိုက်ရသည်။ သူ့အတ္ထုပ္ပတ္တိကိုရေးရန်အတွက် သူ့အကြောင်းကို လက်လှမ်းမီသမျှ ဖတ်ထားခဲ့သဖြင့် သူ့အားရင်းနှီးကာ လေးစားခင်မင်နေမိသည်။

ကျွန်တော်တို့ မြန်မာပြည်သူများသည် တရုတ်ပြည်ဆိုလျှင် မျက်နှာကောင်းကောင်းနှင့် ဆူးရှသော မျက်လုံးရှိလျက် ပြုံးနေတတ်သော ချိုအား မြင်မိသည်သာ ဖြစ်သည်။ ငယ်စဉ်က တရုတ်မြန်မာအလံကလေးများကိုကိုင်ကာ မြန်မာပြည်သူများထံသို့ ချစ်ကြည်ရေးလက်ဆောင်ယူလာသော ချိုအားစောင့်ကြို နှုတ်ဆက်ခဲ့သည့် အဖြစ်များကို ပြန်လည်မြင်ယောင်မိသည်။ ချို၏နူးညံ့သိမ်မွေ့သော အပြုံးကို မျက်လုံးထဲ၌ တရစ်ဝဲဝဲ မြင်ယောင်နေမိသည်။ ချိုက ချစ်ကြည်စွာပြုံးကာ ကျွန်တော်တို့အား လက်ပြနှုတ်ဆက်သွားခဲ့သည်။ ဟုတ်ပါသည်။ ချိုက ကျွန်တော်တို့အား နှုတ်ဆက်သွားပါသည်။

တရုတ်ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံသည် ကျွန်တော်တို့ မြန်မာနိုင်ငံနှင့်အစဉ်အလာ ချစ်ကြည်ရင်းနှီးခဲ့သော နိုင်ငံဖြစ်သည်။ ရေချင်း၊ မြေချင်းဆက်စပ်ကာ ယဉ်ကျေးမှု ရိုးရာဓလေ့များ တူတန်သလောက်တူသည်များရှိခဲ့သည်။

တရုတ်ပြည်သည် လူဦးရေသန်းပေါင်း(၈၀၀)ခန့်ရှိ၍ ကမ္ဘာ့နိုင်ငံရေးဇာတ်ခုံတွင် အရေးပါသော အခန်းမှပါဝင်နေရသော နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံလည်းဖြစ်သည်။ တရုတ်ပြည်အား မြန်မာနိုင်ငံ၏ အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံအနေနှင့်၎င်း၊ ကမ္ဘာ့တွင်အရေးပါသည့် နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံအနေနှင့်၎င်း၊ အစဉ်အလာရင်းနှီးချစ်ကြည်သော နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံအနေနှင့်၎င်း၊ တရုတ်ပြည်သူတို့၏ နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေး၊ အမျိုးသားလွတ်မြောက်ရေးနှင့်ဆိုရှယ်လစ် တော်လှန်ရေးသမိုင်းတို့ကို သိရှိလေ့လာထားရန် လိုအပ်သည်ဟု ထင်မြင်မိပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဤချိုအင်လိုင်း၏ နိုင်ငံရေးအတ္ထုပ္ပတ္တိကို ရေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

"သမိုင်းကို ဖန်တီးသူများမှာ ပြည်သူများသာဖြစ်သည်" ပြည်သူများက သူတို့ကို ဦးဆောင်ရန်အတွက် ခေါင်းဆောင်များကို မွေးထုတ်ကြသည်။ တရုတ်ပြည်သမိုင်းတွင်လည်း ခေါင်းဆောင်အများအပြားပေါ်ထွန်းခဲ့သည်။ ပေါ်ထွန်းလျက်ရှိသည်။ ဤခေါင်းဆောင်များထဲမှ အချို့က တရုတ်ပြည်သူတို့၏အကျိုးစီးပွားကို ဆန့်ကျင်ကာ သစ္စာဖောက်ကျောခိုင်းသွားခဲ့သည်။ အချို့က စိတ်ပျက်အားလျော့ကာ ပြည်သူတို့၏ နောက်၌ ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။ အချို့က ပြည်သူ့အကျိုးစီးပွားကို ဦးထိပ်ထားဆောင်ရွက်ရင်း တိုက်ပွဲ၌ ကျဆုံးခဲ့သည်။ ဤကျဆုံးနည်းမျိုးကား သူရဲကောင်းတို့၏ ကျဆုံးနည်း၊ ပြည်သူ့ဘက်တော်သားတို့၏ ကျဆုံးနည်း။

ပြည်သူ့အကျိုးစီးပွားကို ဦးထိပ်ထားဆောင်ရွက်ရင်း ကျဆုံးသူခေါင်းဆောင်များ စာရင်းတွင် ချိုတစ်ယောက်အပါအဝင်ဖြစ်သည်။ ချိုသည် တရုတ်ပြည်တော်လှန်ရေးသမိုင်းအဆက်ဆက်တွင် ပါဝင်ခဲ့သော သမ္မာအရင့်ဆုံးခေါင်းဆောင်ထဲမှတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ တရုတ်ပြည်တွင် မော်စီတုန်းပြီးလျှင် အကျော်ကြားဆုံးခေါင်းဆောင်တစ်ဦး ဖြစ်သည်။ နိုင်ငံတကာတွင်လည်း ကျော်ကြားကာ အများ၏လေးစားခြင်းကို ခံခဲ့ရသူ ဖြစ်သည်။ ချိုအင်လိုင်း၏ဘဝမှာ တော်လှန်ရေးနှင့်အတူမွေး၊ တော်လှန်ရေးနှင့်အတူ ကြီးပြင်းကာ တော်လှန်ရေးနှင့်ခွဲခွာ၍မရသောဘဝဖြစ်သည်။ ချိုအကြောင်းကိုပြောလျှင် တရုတ်တော်လှန်ရေးအကြောင်းပါရမည်ဖြစ်ပြီး တရုတ်တော်လှန်ရေးအကြောင်းကို ပြောမည်ဆိုလျှင်လည်း ချိုအကြောင်းကို ချန်ခဲ့၍မရ။

ထို့ကြောင့် ချို၏အကြောင်းကိုရေးသားရင်း တရုတ်ပြည်တော်လှန်ရေးအကြောင်းသည်လည်း ပူးကပ်ကာ ပါလာခဲ့သည်။ ထိုအခါ ချိုနှင့်သူ၏တရုတ်ပြည်တော်လှန်ရေးကိုမခွဲရက်တော့။ ခွဲ၍လည်း ရမည်မဟုတ်ကြောင်း ကျွန်တော်ခံစားမိသည်။ ဤသို့ဖြင့် ချို့အကြောင်း ရေးထားသော ဤစာအုပ်မှာ သမိုင်းရေးနှင့် နိုင်ငံရေးအတ္ထုပ္ပတ္တိစာအုပ် ဖြစ်လာခဲ့ရပါတော့သည်။

သမိုင်းရေးနှင့်နိုင်ငံရေးအတ္ထုပ္ပတ္တိဖြစ်သည့်အားလျော်စွာ ချိုအင်လိုင်း၏ ပုဂ္ဂိုလ်ရေး အဖြစ်အပျက်များကို မရေးသားဘဲ ချန်ပစ်ခဲ့သည်။ ဥပမာ ချိုအင်လိုင်းငယ်စဉ်က ကျောင်းကပွဲတွင် မိန်းကလေးတစ်ဦးကဲ့သို့ ဝတ်ဆင်ကပြသည်ဆိုသည့် အကြောင်းအရာမျိုး၊ ချိုက သူ့ အိမ်တွင်းရေးပြဿနာများကို ဖြေရှင်းပေးသည်ဆိုသည့်အကြောင်းအရာမျိုး။

ကျွန်တော့်အမြင်တွင် ချိုအင်လိုင်းငယ်စဉ်က ကျောင်းကပွဲတွင် မိန်းကလေးတစ်ဦးကဲ့သို့ ဝတ်ဆင်ကပြသည့် အကြောင်းထက် ချို တရုတ်ပြည်တော်လှန်ရေးဇာတ်ခုံတွင် ဘယ်အခန်းက ပါဝင်ကပြသည်ဆိုသည့်အကြောင်းက ပိုအရေးကြီးသည်။ ချို သူ့အိမ်တွင်းရေးပြဿနာများကို ဖြေရှင်းသည့် အကြောင်းထက် တိုင်းပြည်၏နိုင်ငံရေး ပြဿနာများကို ဘယ်ပုံဘယ်နည်း ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်ဖြေရှင်းသည်ဆိုသည့်အကြောင်းက ပိုအရေးကြီးသည်။

တရုတ်ပြည်တော်လှန်ရေးသမားဟောင်းကြီးများက မိမိတို့၏ငယ်စဉ်တောင်ကျေးကလေး ဘဝအကြောင်းများကို ပြန်၍ပြောကြရာတွင် "ကျွန်တော်" ဟူသော နာမ်စားကိုသုံးကြသည်။ တော်လှန်ရေးအခန်းကဏ္ဍသို့ရောက်သောအခါတွင် "ကျွန်တော်" ဟူသောနာမ်စားအစား "ကျွန်တော်တို့"ဟူ၍ ပြောင်းလဲသုံးတတ်ကြသည်။ ဤသည်မှာ တော်လှန်ရေးတစ်ရပ်ကို ဆင်နွှဲရာတွင် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးကောင်း တစ်ယောက်ကောင်းဖြင့် ဆင်နွှဲ၍မရကြောင်း အသိအမှတ်ပြုသည့်သဘောပင်ဖြစ်သည်။ တော်လှန်ရေးတစ်ရပ်ကို ဆင်နွှဲမည်ဆိုလျှင် "ငါ" တစ်ယောက်ထဲနှင့်မရ။ "တို့" ကြီးဘဲလည်း မဖြစ်။ "ငါတို့" အားလုံးပါမှ ဖြစ်မည်။ ပြည်သူတစ်ရပ်လုံးပါမှဖြစ်မည်။ ဤသည်ကို သတိချပ်ဖို့အရေးကြီးသည်။

တရုတ်ပြည်သူများက မော်စီတုန်း၊ ချိုအင်လိုင်းစသည့် ခေါင်းဆောင်များကို မွေးထုတ်ပေးလိုက်သည်။ ပြည်သူများဆင်နွှဲသည့် တော်လှန်ရေးက ခေါင်းဆောင်များကို ရှေ့တန်းသို့တင်ပေးလိုက်သည်။ ထိုခေါင်းဆောင်များကတဖန် တော်လှန်ရေးကိုရှေ့သို့ ပြည်သူနှင့်အတူ တွန်းတင်ကြပြန်သည်။ ဤသည်မှာ အနုပဋိလောမတရား။

တရုတ်ပြည်ဟောင်းမှ တရုတ်ပြည်သစ်သို့ ပြောင်းလဲရာတွင် ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးတစ်ယောက်တည်း၏ စွမ်းပကားဖြင့် ပြောင်းလဲခဲ့ခြင်းမဟုတ်။ ခေါင်းဆောင်အများစုက ပြည်သူကို ဦးဆောင်ကာ ပြောင်းလဲခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုခေါင်းဆောင်များထဲ၌ မော်စီတုန်းနှင့်ချိုအင်လိုင်းတို့က ရှေ့တန်းမှပါခဲ့သည်။ တော်လှန်ရေးသမား မော်စီတုန်းနှင့်အုပ်ချုပ်ရေးသမား၊ နိုင်ငံတကာ ဆက်ဆံရေးသမား ချိုအင်လိုင်းတို့နှစ်ဦး အနှစ်(၄၀)ကျော် လက်တွဲတိုက်ပွဲဝင်ခဲ့ခြင်းက အောင်ပွဲကို ဤမျှ ထိန်းသိမ်းထားနိုင်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြသည်။ အောင်ပွဲကို အရယူရသည်ကခက်သည်။ ထိုထက် ရပြီးသော အောင်ပွဲကို ထိန်းသိမ်းရသည်က ပို၍ခက်သည်ဟု အဆိုရှိသည် မဟုတ်လော။

တရုတ်ပြည်နှင့် နိုင်ငံတကာတွင် မော်စီတုန်းအား သဘောတရားရေးဆရာ၊ တော်လှန်ရေးသမား၊ စစ်သေနင်္ဂဗျူဟာရှင်တစ်ဦးအနေနှင့် လေးစားကြသကဲ့သို့ ချိုအင်လိုင်းအားလည်း အုပ်ချုပ်ရေးသမား၊ နိုင်ငံတကာဆက်ဆံရေးသမားတစ်ဦးအနေဖြင့်လေးစားကြသည်။

ချိုအင်လိုင်းမှာ ကမ္ဘာ့နိုင်ငံရေးအဖြစ်အပျက်များကို နိုင်နိုင်နင်းနင်းချုပ်ကိုင်နိုင်သူအဖြစ်၎င်း၊ ဖျန်ဖြေရေးသမားတစ်ဦးအဖြစ်၎င်း၊ တရုတ်ပြည်တော်လှန်ရေးမုန်တိုင်းအတွင်း၌ ကြံကြံခံရပ်တည်နိုင်သူတစ်ဦးအဖြစ်၎င်း၊ နှစ်ဆယ်ရာစုနှစ် (၅၀)ပိုင်းတွင် အကျော်ကြားဆုံး နိုင်ငံရေးသမားတစ်ဦးအဖြစ်၎င်း အသိအမှတ်ပြုခံရသူဖြစ်သည်။

ချိုအင်လိုင်းသည် ၁၉၄၉–ခုနှစ်၊ တရုတ်ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံ တည်ထောင်ချိန်မှစ၍ ဝန်ကြီးချုပ်အဖြစ်၎င်း၊ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးအဖြစ်၎င်း၊ ၁၉၅၈ခုနှစ်အထိ ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ချိုသည် တော်လှန်ရေးစိတ်ဓာတ်ထက်သန်ရုံမက တော်လှန်ရေးကို သစ္စာနက်ထားသူလည်းဖြစ်သည်။ စည်းရုံးရေးနှင့်ဖျန်ဖြေရေးလုပ်ငန်းများကို စိတ်ရှည်ရှည် ဆောင်ရွက်တတ်သူလည်းဖြစ်သည်။ ချိုမှာ သဘောတရားရေးဆရာ တစ်ဦးမဟုတ်၊ ပုဂ္ဂိုလ်ရေး ရည်မှန်းချက် လွန်ကဲသူလည်းမဟုတ်၊ သို့ရာတွင် တရုတ်ကွန်မြူနစ်ပါတီ၏ လှုပ်ရှားမှုများတွင် ထင်ရှားသော နံပါတ် (၂)သို့မဟုတ် နံပါတ်(၃) ခေါင်းဆောင်အဖြစ် ရှေ့ဆောင်ခဲ့ရသည်ချည်းဖြစ်သည်။

၁၉၃၄–၃၅ခုနှစ်အတွင်း ချိုသည် မော်စီတုန်းနှင့်အတူ ခရီးရှည်ချီတက်ရာတွင် ပါခဲ့သည်။ ယင်အန်းအခြေစိုက်ဒေသကို တည်ဆောက်ရာတွင် လက်တွဲခဲ့သည်။ ၁၉၅၈–၅၉–ခုနှစ်၊ မဟာခုန်ပျံကျော်လွှားမှုနှင့် ၁၉၆၆–၆၉ခုနှစ် ယဉ်ကျေးမှုတော်လှန်ရေးကာလ တိုက်ပွဲများအတွင်း၌ ချိုက တိုင်းပြည်စီးပွားရေး မကျဆင်းရေးနှင့် အစိုးရအဖွဲ့ ပုံမှန်လည်ပတ်နိုင်ရေးတို့အတွက် ကြိုးစားခဲ့သည်။ တပ်နီလူငယ်များကိုလည်း အလွန်အကျွံများ မလုပ်စေရန်အတွက် ထိန်းသိမ်းခဲ့သည်။

၁၉၆၆–၆၉ ယဉ်ကျေးမှုတော်လှန်ရေးအတွင်း တရုတ်ပြည်မှ ခေါင်းဆောင် တော်တော်များများ နိုင်ငံရေးမြင်ကွင်းမှ ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့ကြသည်။ အချို့မှာ ဖောက်ပြန်ကုန်၍ ဖြုတ်ချခံရသည်။ အချို့မှာ လက်ဝဲအလွန်အကျွံသမားများ၏ တိုက်ခိုက်မှုကြောင့် နိုင်ငံရေးမြင်ကွင်းမှ ခေတ္တပျောက်ကွယ်သွားခဲ့ရသည်။ ထိုအထဲတွင် ချိုနှင့်ပြင်သစ်တွင် နိုင်ငံရေးအတူလုပ်ခဲ့သော၊ ကျောင်းအတူနေခဲ့သော ရဲဘော်အတော်များများ ပါသွားခဲ့သည်။ ချိုတစ်ဦးသာကျန်ခဲ့သည်။

၁၉၇၂–ခုနှစ်မှစ၍ ချို၏ကျန်းမာရေးအခြေအနေမှာ ယိုင်နဲ့ပြလာသည်။ ကင်ဆာရောဂါက သူ့အားတွယ်ကပ်နေပြီ။ ၁၉၇၄–ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ၌ လွှတ်တော်အမတ် ဟင်နရီဂျက်ဆင်နှင့် တွေ့ပြီးနောက် သူဆေးရုံတက်နေရကြောင်း တရားဝင်ထုတ်ပြန်ခဲ့သည်။ ၁၉၇၅–ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလအထိ နိုင်ငံခြားဧည့်သည်များကို လက်ခံတွေ့ဆုံခဲ့သေးသည်။ စက်တင်ဘာနောက်ပိုင်းတွင် ချိုမှာရောဂါကို တစ်ဆထက်တစ်ဆ ပြင်းပြင်းထန်ထန်ခံစားလာခဲ့ရသည်။ ၁၉၇၅–ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလသို့ ရောက်သောအခါ အမေရိကန်သမ္မတဖို့ဒ် တရုတ်ပြည်သို့ လာရောက်သည်ကိုပင် သူကိုယ်တိုင် မတွေ့နိုင်တော့။

ကျွန်တော်၏ မိတ်ဆွေအချို့က ကျွန်တော်ချိုအင်လိုင်းအတ္ထုပ္ပတ္တိရေးနေသည်ဟု ကြားရသောအခါ ကန့်ကွက်ခဲ့ကြသည်။ သူတို့က တရုတ်ရှေးဟောင်းစကားပုံတစ်ခု ကို ထောက်ပြကြသည်။ "လူတစ်ယောက်၏အကြောင်း အဆိုးအကောင်းကို ထိုလူ၏ "ခေါင်း"ကို သံရိုက်ပြီး မပိတ်ရသေးသမျှ တိတိကျကျမပြောပါနှင့်ဦး" ဟုဆိုကြသည်။ သို့ရာတွင် ကျွန်တော်က လက်မခံခဲ့။ လူတစ်ယောက်၏လုပ်ဆောင်ခဲ့သော အတိတ်ကာလုပ်ရပ်၊ လုပ်ကိုင်နေသော ပစ္စုပ္ပန်အခြေအနေတို့ကို ကြည့်ရှုအကဲခတ်လျှင် သူ့အနာဂတ်ကိုပါ ခန့်မှန်းနိုင်သည်ဟု ကျွန်တော်က ယုံကြည်သည်။ ထို့ကြောင့် ချိုအတ္ထုပ္ပတ္တိကို ကျွန်တော်ရေးမြဲရေးခဲ့သည်။ သူတို့ကလည်း ကျွန်တော်ပြောသည်ကို လက်ခံ၍လား မပြောလိုတော့၍လားမသိ။ ကျွန်တော့်အား ဘာမျှမပြောကြတော့။ ယခုမူ ကျွန်တော်၏ အယူအဆမှာ မှန်ကန်ပြီဖြစ်ကြောင်း ချို၏သမိုင်းက သက်သေပြလိုက်ပါသည်။ ချိုကား တော်လှန်ရေးနှင့်အတူမွေး၍ တော်လှန်ရေးနှင့်အတူကြီးပြင်းကာ တော်လှန်ရေးကို နောင်တစ်ခေတ် မျိုးဆက်များ၏လက်ထဲသို့ တာဝန်ကျေကျေ လွှဲအပ်သွားခဲ့ပါသည်။ ဤကျွန်တော်၏ ချိုအင်လိုင်းနိုင်ငံရေးအတ္ထုပ္ပတ္တိသည် ချို၏တိုင်းပြည်နှင့်လူမျိုးအတွက်၎င်း၊ ကမ္ဘာ့အဖိနှိပ်ခံ ပြည်သူများအတွက်၎င်း၊ ကမ္ဘာ့ပြည်သူချင်း ချစ်ကြည်ရင်းနှီးရေးအတွက်၎င်း ကြိုးစားသည်ပိုးခဲ့သော ဂုဏ်ရောင်ပြောင်သည့် သူ၏စွမ်းဆောင်ချက်များကို တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းမျှပင်ဖြစ်စေ သက်သေတည်ရာဖြစ်ခဲ့ပါလျှင် ရေးရကျိုးနပ်ပြီဟု ကျွန်တော် သဘောပိုက်မိပါသည်။

ဤချိုအင်လိုင်း၏သမိုင်းရေးနှင့် နိုင်ငံရေးအတ္ထုပ္ပတ္တိမှာ ဘာသာပြန်ဆိုထားခြင်းမဟုတ်ပါ။ စာအုပ်စာတမ်း၊ စာစောင်၊ ဂျာနယ်များကို စုဆောင်းဖတ်ရှုကာ ရေးသားထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။ တစ်စုံတစ်ရာ ချွတ်ယွင်းတိမ်းပါးမှုရှိပါက ဝေဖန်၊ အကြံဉာဏ်များ ပေးကြစေလိုပါသည်။

ဤစာအုပ်ဖြစ်မြောက်ရေးအတွက် အားပေးကူညီကြသော မိတ်ဆွေများအား အထူးကျေးဇူးတင်ကြောင်း ဖော်ပြလိုပါသည်။ သူတို့၏ အကူအညီမပါခဲ့လျှင် ဤစာအုပ်ဖြစ်မြောက်လာနိုင်စရာ အကြောင်းမရှိကြောင်း ရိုးသားစွာဝန်ခံပါသည်။ ထို့ကြောင့် မိတ်ဆွေအားလုံးကို အထူးကျေးဇူးတင်ကြောင်း ဖော်ပြလိုပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့်
အောင်ဇံ
၁၂–၁–၇၆